

ne bom moker. Počasi in pazno lezem čez kup. Storil sem že nekaj korakov, kar zagrmí nekdo pred menoj: «Kaj hodite po mojem gnoju, tu ni nobena pot!» Kakor zakamenel sem obstal. Hotel sem nekaj reči, usta sem odprl, a glasa nisem vtegnil napraviti, zakaj s strahom sem zapazil, da se gnoj pod mojimi nogami vdira in da lezem notri. Koliko so mi dopuščale moje moči, obrnil sem svoj trebušček proti lesi nazaj in povem Vam, nazaj čez leso sem zlezal hitreje ko notri. Bil sem zopet na cesti, kakor poprej. Na tihem sem klet pošto, kuhinjo, leso in gnoj, samo «šniceljna» ne. Nekje pa pridem do cilja, si konečno mislim, ter se obrnem k sosedu, kjer je bila, kakor sem sedaj spoznal, kréma mojega prejšnjega voznika. Povprašam majhno dekletce, so-li oče doma? Odgovorila je: Ne. Vprašam dalje: Kje se gre na pošto? «Tam okoli idite», odgovori ter pokaže na malo utico. Dam ji krajcar. Vesel «Bog lonaj» in zginila je. Mahnem jo «okoli» utice in zopet sem pred — leso, ki pa na srečo ni bila tako močno zaprta, ko prejšnja, in z lahkega sem prišel na dvorišče, kjer sem s strahom opazoval na nasprotni strani kup gnoja, ki me je hotel potegniti v svoje notranje. Sedaj zapazim vrata, na njih napis, zraven škrinjico. To bo gotovo pravi vhod si mislim in stopim bližje. Pogledam najprej napis. Ko zapazim «Amtsstunden» sine mi v glavo: Aha, to preberi, mogoče, da si prišel napačni čas in iz urada boš jo moral pobrisati tako, kakor iz kuhinje in gnoja. Berem in berem in bral sem: «Po nedeljah in praznikah je pošta odvečara zaprta», zraven pa nemški. Hvala Bogu, da ni praznik, ne nedelja danes, drugače bi hodil zastoj ter se trudil «okoli», zakaj bilo je «odvečara». Pogumno primem za kljuko in vstopim. Bil sem v nekaki veži. Pred menoj vrata, na levo vrata, na desno vrata in zadej vrata, katera sem za slučaj nevarnosti pustil odprta. Najbližja so pred menoj. A ko se približam, čutim duh «šniceljna» in hitro nazaj. Zdaj pa zapazim na desno zopet «Amtsstunden» in tje se obrnem. Potrkam. Tenki «herein» mi dovoli, da vstopim. Vse «tajč». Dobil sem hvala Bogu svoj denar in kolikor mogoče hitro sem se odpravil, zaklinjaje se, da rajši ne pijem, ne kupujem in ne prodajam nobenega vina, kakor pa da bi, tako «okoli» moral iskati pošto. To se mi je, gospod urednik, zdelo vredno, da se objavi, zato sem Vam poslal to pismo, za katero sem imel časa dovolj, da sem ga spisal. Ko sem namreč plačal svoje dolgove in se odpravljal na vlak, moral sem zopet mimo tiste lese in ko sem nekaj časa še gledal po

mozolov in zato nikakor ne morem pozabiti tiste zelo sitne nadloge. — Za nas je v Tabariji največa znamenitost cerkev sv. Petra in frančiškanski samostan, ki stojita tik morske obali in sicer na mestu, kjer se je Kristus po svojem vstajenju prikazal apostolom in je prvaku Petru izročil najvišjo pastirsko službo z besedami: «Pasi moja jagnjeta, pasi moje ovce». V cerkvi nahaja se lep bronast kip sv. Petra; podoben je celo onemu v cerkvi sv. Petra v Rimu, katerega verniki visoko čislajo in poljubujejo.

Jezero genezareško, ki se tudi imenuje tiberiasko ali galilejsko morje, je dolgo 21 km., široko pa 12 km., torej nekaj večje ko vrbsko jezero pri Celovcu; globoko je poprečno po 50 m. in njegova gladina je 191 m. nižja od sredozemskega morja. Pokrajina, ki ga obdaja, je bila nekdanj zelo rodovitna in lepa, kakor nam spričuje Flavij Jožef (Jud. vojska III. 10, 8); sadno drevje je neki rodilo celo leto; po nižjih bregovih je rastla zlahna vinska trta, po višjih pa so se razprostirali gosti, zeleni gozdi. Živahno gibanje bilo je na jezeru in ob njegovem bregu, ker mnogoštevilne barke z belimi jadrí plavale so po njem kakor ponosni labudi in okoli jezera bil je cel venec lepih vasij, trgov in mest. Toda največji ponos galilejskega morja je bil ta, da je po njegovih valovih hodil večlovečni Sin

tistem kupu ter premišljeval, kako hudo se mi je godilo, prišel je vlak, nič se ni premišljeval, ampak odšel brez mene. Na vso jezo sem jo mahnil v krémo, prosil papirja in črnila in evo Vam, kar sem napisal.

Z velikim spoštovanjem Vam udani
Marko Korun, vinski trgovec v Trstu.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Imenovanje.) Gg. profesorji na mariborski gimnaziji Ivan Košan, Fran Jerovšek, Ignac Pokorn, Fr. Metzler, K. Kirchlechner, Jos. Holzer so pomaknjeni v 8. plačilni razred. — Nadučitelj na leitersberski šoli g. Mihael Nerat je dobil naslov ravnatelja.

(Osebnosti.) Naš rojak, medicince g. Leo Kreft, je bil danes dné 20. julija v slavnostni dvorani c. kr. dunajskega vseučilišča promoviran doktorjem vsega zdravilstva. — Doktorjem modroslovja je bil promoviran pred kratkim na Dunaju slovenski Mariborčan g. K. Lavter.

(Duhovniške vesti.) Župnijo v Laporjah je dobil kapelan slovenjebistriški č. g. Martin Medved, župnijo v Soboti kapelan vitanjski č. g. Martin Lah. Kot provizor v Razborje je prišel č. g. Herman Kapus, dosedaj provizor v Soboti. — Č. g. upokojeni župnik G. Cenc je v Laporju umrl in bil danes pokopan.

(Poroka.) Poročil se je dné 18. julija v Ptuj g. Ant. Jošt, suplent na nižji gimnaziji v Ljubljani z gđe. Tinko Cilensšek. Čestitamo!

(Umrla) je v Gorici (na svojem domu, kjer se je zdravila) dne 14. t. m. po dveletni mučni prsni bolezni v 29. letu svoje starosti gospa Angela Jansa, soproga urednika našega lista. Naj v miru počiva!

(Delavsko gibanje v Mariboru.) Katoliško delavsko društvo v Mariboru je imelo predzadnjo nedeljo v svojih društvenih prostorih mesečno zborovanje. Društvena poročila pravijo, da društvo vedno napreduje. — Nemški govor je imel vlč. g. društveni predsednik Slovenski pa sta govorila železničarja g. Gselman in g. Medvešek. Prvi je govoril, zakaj in kako moramo biti navdušeni za krščansko-socialne ideje, drugi pa je dajal nasvete, kako se socialni demokratije najlažje pridobijo ali vsaj vženejo v kozji rog, ako napadajo krščanske socialiste. Po govorih se je vnelo živahno razpravljanje o nekaterih najnovejših, ne ravno častnih dogodljajev med mariborskimi socialisti. Predlagalo se je tudi, da se prihodnje mesečno zborovanje vrši v Rušah.

Božji, da se je ob njegovih bregovih slišal presladki glas Jezusov. Kako je pa dandanes? Gore so gole in bregovi pusti; prijazna sela so zginila in povsod vlada žalostna, duhomorna tihota kakor na pokopališču. Tu se pač zopet jasno kaže, kako Bog kaznuje tiste, ki ne sprejmejo in ne poslušajo njegovega Sina; nehvaležna Galileja, kateri je najprej zasvetila luč Kristusove vere, sedi še zdaj deloma v temi nevednosti in nevere. Kdo se tu ne spominja besed Kristusovih: «Gorje tebi, Korozajn! gorje tebi Betzajda! zakaj ako bi se bili v Tiru in Sidonu (mestih paganskih) godili čudeži, kateri so se pri vas godili, bi se bili zdavnej v ojestrem oblačilu in v pepelu pokorili.» Oholi ljudje niso hoteli spoznati Kristusa; a ti krasno jezero Genezare, bilo si vedno zvesto udano svojemu Stvarniku in Zveličarju in zato še dandanes razveseljuješ oko in srce romarja tujca.

Smešničar.

Gospod profesor, čul sem da poznate vse moderne jezike?

Da skoro vse, samo jezikov moje žene in njene matere — še ne.

A.: Kdaj gledajo žabe skozi špegle?

B.: Kadar je led.

(Nesreča v Poljčanah.) Pišejo nam: Dne 12. julija ob 4. uri popoldne gredo šolski otroci na dom in vstopijo pod kap bližnje hiše, ker je že žugala huda ura: grom, blisk, dež in toča. Naenkrat zagrmí in več fantov, ki so pod kapom na klopi sedeli, se zvrne na tla, trije so takoj mrtvi, eden brezavesten in peti, ko ga vzdignejo, prestrašen zbeži, da ga ni mogoče spoznati. Toča hvala Bogu ni veliko škodovala.

(Poskušen samomor.) V torek dné 18. t. m. poskušala se je utopiti 19letna E. Kristov v Dravi poleg Lembaha. V bližini, kjer je skočila v vodo, je ribaril Augustin Gregor in s početka mislil, da se dekle hoče kopati. Ko pa vidi, da jo voda le odnaša od brega in da se potaplja, začel je misliti na rešitev. Skočil je v vodo, ter z nevarnostjo lastnega življenja rešil srečno dekleta. Dospel na breg je počakal, da se je deklina zavedla in jo potem odvedel k njenim starišem v Lembah. Ta služaj se je naznanil obč. predstojniku v Lembahu, kateri je takoj celo zadevo naznanil politični oblasti. Pogumni mož dobi gotovo darilo za rešitev življenja.

(Olika celjskih Nemcev.) Preteklo nedeljo naredili so kolesarji pevskega društva «Slavec» v Ljubljani izlet v Celje. Ves celjski mob je bil vsled tega dogodka po konci. Pri koncertu, ki se je vršil zvečer na dvorišču Narodnega doma, tulila in razgrajala je ta ostudna druhal okoli Narodnega doma po svoji stari navadi; to nas ni presenetilo, ker so nam navade celjskega moba že davno znane. Metal pa se je ta večer iz demonstrativnega namena cvibak in cele grude jedilnih konzerv — iz bližnje vojašnice! Nekaj zagriženih vojakov (narednikov) si je namreč vzelo na civilistih, ki smejo popolnoma nekaznovano nagajati Slovence, vzgled, misleč, zakaj bi si tudi mi te šale enkrat ne privoščili. Toda ti gospodje so se gotovo hudo zmotili, ako so mislili, da se sme v času miru mesto s puškami — s konzervami streljati. Zahteva vseh celjskih Slovencev je, da se taki, vse avstrijsko vojaštvo zasramujoči napadi v prihodnje onemogočijo. Upamo, da bo vojaško poveljništvo v tem slučaju, ki mu je znan, brezobzirno postopalo.

(Boj škodljivcem!) Ker se vedno bolj pogosto in vedno v večjem številu prikazujejo različni škodljivci in vsakovrstne bolezni na rastlinstvu, koje daje hrano našemu kmetu, in jih velikokrat kmet ne pozna ter se ne zna proti njim braniti, ustanovilo je poljedelsko ministerstvo na c. kr. poljedelskem kemičnem poskuševališču Dunaj II. Trummerstrasse 3, poseben odsek, ki bo brezplačno poljedelcu preiskoval bolezni ter jim dajal nasvete, kako jih zatirati. Na omenjeno mesto se naj obračajo poljedelci in ako ne poznajo bolezni, naj pošljejo okuženo rastlino, da se bodo z uspehom mogli bojevati zoper svoje sovražnike v vinogradih, vrtovih, gozdih in na travnikih.

(Na celjskih slovenskih paralelkah) je bilo v preteklem šolskem letu 128 učencev, izmed njih 14 odličnjakov. Na nemški gimnaziji je bilo 254 učencev, izmed kojih je dobilo odliko 27 učencev.

(Cerkvene zadeve.) V Čadramljah bo 29. t. m. dopoldne posvečenje nove cerkve in velikega altarja, popoldne novega križevega pota, 30. t. m. sv. birma in 31. t. m. še posvečenje dveh stranskih altarjev. Vsi dobrotniki in prijatelji te krasne cerkve se pričakujejo k svečanosti.

(Kmetijska zadruga na Cvenu) je včeraj, v sredo, imela prvokratno žetev na svojem posestvu.

(Iz Ivanjec.) V nedeljo dné 23. t. m. ob 3. uri popoldne pride v Ivanjce g. Ivan Kač iz Žalca, da bode pojasnjeval, kako da ustanoviti tukaj prepotrebno kmetijsko zadrugo. Kmetje in tudi drugi gospodje, katerim vam je pri srcu blagor in razvoj kmečkega stanu, pridite poslušat!

(Iz Savinjske doline.) V začetku tega tedna je obiskal frančiškanski samostan v M. Nazaretu provincial č. g. o. Konstantin

Luzer. — Dne 17. t. m. je razsajala huda nevihta po gornji Savinjski dolini; silen grom in švigajoča strela sta povzročila mnogo strahu. Po nekaterih krajih je toča popolnoma pobila poljske pridelke. — Dne 12. t. m. je strela ubila na Pobrežah v Gornji Savinjski dolini dve ženski, ki sta na polju pleli; in istega dne je vdarilo tudi v kozolec posestnika Sečnika; kozolec je pogorel; omenjeni posestnik ni bil zavarovan. — V Soteski nad Litušem hotela sta dne 7. t. m. dva mlada fanta čez vodo z naloženim vozom posestnika Povšisnika, toda zašla sta pregloboko v vodo, ki je zanesla voz in oba konja v globočino. Utonila sta oba konja, in isto bi se bilo zgodilo tudi jednemu fantu, ki ni znal plavati, ako bi k sreči ne priplul splav, na katerega sta potegnili splavarja nesrečneža iz vode. Drugi pa, ki je znal plavati, se je rešil sam. Blago, ki je bilo na vozu, in pol voza so potegnili nekaj nižje iz vode.

(Očitno vprašanje) na slavni okrajni zastop Sv. Lenart v Slov. gor. glede okrajne ceste k Sv. Benediktu. Slavni okrajni zastop predobro vé, da ni pod solncem slabše ceste, kakor je ona, ki vodi od okrajne ceste k Sv. Benediktu; vendar doslej še ni storil nobenega odločnega koraka za nje zgradbo. Je-li treba prositi dovoljenja posameznih posestnikov, katerih vsak bi rad imel cesto mimo svoje hiše? Naj vendar pomisli slavni okrajni zastop, da je ravno benediška župnija najboljše in najimovitejša ter torej primeroma največ davka plačuje. In če ta župnija plačuje okrajne doklade, ne da bi imela kakšno korist od okraja, ni li potem vredna jedne uboge cestice, dolge poldrugi kilometer?! Svojih pridelkov ne more tako spečati in prodati, kakor drugi in koliko trpi uboga živina; malo težek voz že morata vleči čisto po ravnem dva para konjev ali volov. Naj že gre cesta mimo Svetih Treh Kraljev ali Sv. Benedikta, je vse jedna figa, samo da se zgradi. Zato pa Vas vprašamo: Kaj mislite storiti glede naše ceste? Kar mislite storiti, storite brž, a to Vas prosimo, odgovorite nam na naše vprašanje v «Slov. Gospodarju.» — Več kmetov.

(Dvojezični poštni pečat.) Le kar nič se ne čudite, g. urednik, da je današnje pismo okrašeno z dvojezičnim pečatom? Kaj ne, kako lepo se bere: «Sv. Benedikt v Slov. goricah?» Toda prositi so morale naše občine za dvojezični poštni pečat. Čast vrlim občinam, zahvala pa poslancu Žičkarju, ki je prošnje izročil in podpiral na višjem mestu! Tudi zunanji poštni napis je dvojezičen.

(Pazite na otroke!) Oni četrtek se je ponesrečil pri Sv. Trojici v Slovensk. goricah Klemenčičevega viničarja 10letni fantič Ant. Grager. Prišel je preblizu mlatilnega stroja, kateri ga zgrabi za hlače in v trenutku mu zdrobi v gornjem delu obe nogi ter razpara trebuh, iz katerega se vsipljejo črevesa. Naglo prihitita duhovnik in zdravnik, a čudež bi bil, če fantič ozdravi.

(Prvi veliki shod) «Kat. polit. društva» za okraj Sv. Lenart v Slov. gor. se vrši v kratkem pri Sv. Trojici v Slov. goric. Name-ravani shod mora biti vseskozi sijajen. Glavni namen mu bude: ustanovitev «kmetijske zadruge.» Požrtvovalni strokovnjak Ivan Kač nam je že obljubil svoj prihod in svojo pomoč!

(Nemške vžigalice) prodaja in priporoča znani veliki trgovec pri Sv. Antonu v Slov. goric. In tjakaj zahajajo Slovenci, tam prirejajo slovenske veselice! Lepo pobratimstvo!

(Pozdrav kardinalu Missii.) Duhovniki dekanije ljutomerske, zbrani pri konferenci dne 12. julija, so poslali eminenci Jakobu kardinalu Missii brzojav, s katerim so izrazili svojo udanost, pa tudi svoje veselje zavoljo odlikovanja, ktero je dosegel prvi Slovenec, sin divnega murskega polja. Še isti dan je sprejel veleč. g. dekan Ivan Skuhala iz Gorice odgovor naslednjega zadržaja: «Vsem in vsakemu mojo najtoplejšo zahvalo s presrečno prošnjo, da se me tuintam spominjate v svojih molitvah.» Kardinal Missia.

(Iz Braslovč) nam pišejo: Dne 10. t. m. je skušal brezdelavni Kotnik, doma iz Konjic, na limance iz cerkvene pušice denar jemati, a cerkvenik ga je opazil ter izročil varnim rokam c. kr. orožnikov. Že štirikrat v zadnjih par letih so poskušali tatje ukrasti iz pušice cerkveni denar, a nobenkrat se jim ni šlo.

(Od Sv. Marjete niže Ptuja) se nam piše: Včasih se pri nas prikazuje človek, ki se imenuje nekega doktorja; kaj pa je po svojem poklicu, ne vem. Kakor se zdi, hodi zato po svetu, da vidi omiko raznih krajev. Ko je namreč prišel tukaj v neko gostilno ter videl, kako so delavci jedli iz ene sklede, izustil je modre besede, ki kažejo nedvomljivo učenega doktorja: «Dokler ljudje jedó iz ene sklede, se ne more govoriti o njih omiki». Učenemu gospodu bi svetovali, da počasti s svojo učenostjo druge kraje, kakor tudi, da vodi svoje nemškutarske učiteljice kam drugam na razgled, ne pa k nam.

(Izpred Radgone) se nam piše: Načelnik gornjeradgonskega okrajnega zastopa, gospod Bračko se rad ponaša, kadar je med Slovenci, da je tudi sam Slovenec. Kako je-tično je njegovo Slovenstvo, nam kaže dogodek, ki smo ga izvedeli iz zanesljivih virov. Bračko je zahteval od uradov, da se mu pošiljajo vsi odloki in vse uloge le v nemškem jeziku, slovenskih da ne bo več sprejemal. Glejte, tako je Slovenstvo našega načelnika. Sedaj se ne čudimo več, ako gospod Bračko pri Sv. Juriju v Vavpotičevi gostilni navdušen po zavzitem vinu kriči: «Heil und Sieg!» Volileci za gornjeradgonski okraj, izvijmo se iz objetja posilnemskega Bračkota, pokažimo, da nismo mladoletni, da tudi pošteni Slovenci znamo skrbeti za okrajne zadeve!

(Biskup Strossmayer.) Prihodnji ponedeljek dne 24. t. m. se pridejo Hrvati poklonit ekscelenci škofu Strossmayerju na Slatini. Ob 12. uri je poklonitev, ob 2. banket pri Leitnerju «Hotel zur Post». Tudi več Slovencev pride.

Društvene zadeve.

(Čitalnica v Konjicah.) Po 15mesečnem boju priborili smo si prepotrebno čitalnico. — V nedeljo dne 23. julija t. l. se vrši ob polu 4 uri popoldne v posojilniški pisarni «osnovni zbor.» Dnevni red: Pozdrav. Vpisovanje udov. Volitev odbora. Slučajnosti. Po zborovanju prijateljski sestanek na vrtu gostilne g. Suterja. — Slovenci s Konjic in okolice se vabijo, da pridejo polnoštevilno k temu zborovanju. Gostje dobrodošli! — Otvoritvena veselica čitalnice se vrši 15. avgusta t. l. na Velike maše dan. Za to veselico se delajo velike priprave. — Narodna društva se prosijo, da ta dan ne prirejajo veselice, temveč se mnogoštevilno udeležijo našega slavlja.

(Mili darovi za družbo vednega češčenja.) Pameče 5 gl., Slov. Gradec 3 gl., Sv. Jakob v Slov. Goricah 18 gld., Spodnja Sv. Kungota 2 gld., Sv. Kungota na Pohorju 10 gld., Velika Nedelja 22 gld. 13 kr., Sv. Tomaž 20 gld., Črna Gora 3 gld., Sladka Gora 4 gld. 10 kr., Sv. Jederta nad Laškim 10 gld., Dobova 17 gld. 35 kr., Sv. Križ nad Mariborom 8 gld. 40 kr., Sv. Janž na Peči 4 gld. 75 kr.

(Za mutsko šolo) darovali so na pastoralni konferenci v Marnbergu zbrani duhovniki: Avg. Hecl 2 K, Jurij Žmavc 4 K, Fr. Klepač 2 K, Fr. Hurt 2 K, M. Trtinek 2 K, M. Stolz 1 K, Andrej Keček 3 K, Fran Mandeliček 1 K, J. Somrek 1 K, R. Raktelj 2 K. Skupaj 20 K. — Čast. g. Jurij Žmavc, župnik na Remšniku, 18 kron, nabranih pri odhodnici g. Kocbeka. Neimenovan padaril v isti namen 2 kroni.

(Odbor polit. društva za vranski okraj) naznanja, da bo imelo dne 30. julija zborovanje pri sv. Juriju ob Taboru. To se raditega že zdaj naznanja, da se isti dan ne bo kje v bližini prirejal kak shod ali veselica.

(Sv. Ana na Krembergu.) Odbor za naše bralno društvo se je tako-le sestavil: E. Trstenjak, predsednik, Jožef Seyfried, pod-

predsednik, Miha Lesnika, knjižničar, Josipina Stuhec, blagajničarka, Alojzij Vakaj, tajnik, Anton Kraner, Jože Kramberger, Fr. Feiertag odborniki. Odbor se kar najlepše zahvaljuje za zanimanje in veledušno podporo bralnega društva, v prvi vrsti prečastitima rojakoma Ivanu Kukovecu, župniku v Apačah, kakor Mat. Eferl, kapelanu v Št. Rupertu pri Laškem. Vsem blagim dobrotnikom bodisi rojakom, bodisi drugim, za denarno in knjižno podporo naj velja tem potom prisrečna zahvala.

(Okrajna posojilnica v Ormoži) registrovana zadruga z neomejeno zavezo začela je svoje poslovanje s 15. julijem 1899. V načelstvu so gospodje: dr. Ivan Omulec odvetnik (načelnik), Franc Gomzi posestnik in gostilničar, Štefan Pernat, odvetniški kandidat, Alojz Mikl, trgovec in posestnik vsi v Ormoži, Leopold Petovar, veleposestnik v Ivajnkovcih, Ivan Kolarič in Jakob Zadavec, oba tržana v Središči. V nadzorstvu so gg.: Ivan Kočevar tržan v Središči (načelnik), Ivan Bohanec župnik pri Svetinjah, Ivan Veselič, posestnik pri Veliki nedelji, Mihalj Skoliber posestnik v Stanovnem, Franc Zabavnik posestnik v Vodrancih. Vloge se obrestujejo po 4½% od 1. in 16. vsakega mesca ter se pripisujejo obresti polletno h glavnici. Menična posojila dajejo se na 6% na zemljišča proti vknjižbi pa na 5½%. — Uradni dan je vsako sredo od 9 do 12 ure predpoldne. Posojilnična pisarna nahaja se v hiši g. dr. Omuleca v Ormoži.

(Bralno društvo) pri Sv. Andražu v Slov. gor. bode imelo v nedeljo 23. t. m. veselico v šoli. Vspored: Pozdrav. Podučljiv govor. Igra: Eno uro doktor. Med posameznimi točkami poje domači možki in mešani zbor. Po vspredu prosta zabava v gostilni g. Rola. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Zavžitno društvo v Marnbergu) je vsled sklepa c. kr. okrožne sodnije v Mariboru dne 29. junija 1899. dobilo pravico ustanavljati podružna skladišča in podružne prodajalnice v marnberskem okraju. Najprej se bo odprla podružnica na Muti, potem v Ribnici, kjer delavci in kmetje željno pričakujejo podružnice, ker jim je v Marnbergu predalet hoditi kupovat potrebnega oblačilnega in gospodarskega blaga.

Zadružna organizacija.

Št. Ilj pri Gradiču. (Kmetijska zadruga) z omejenim poroštvom za Št. Ilj pri Gradiču in okolico se je dne 9. julija t. l. tukaj osnovala. Naš preblagi spodbujevalec g. Ivan Kač, katerega smemo v resnici imenovati, da je naš kmetijski apostol, potrdil se je bil tudi k nam ter tako ognjevit govoril in dokazoval, da v zdajšnjih časih kmet sam za sebe ne more več shajati; pač pa če je v zadrugi, to se reče, da z združenimi močmi se še dandanes da nekaj doseči, dočim eden sam malo ali pa nič ne doseže. Čuditi se je bilo, kako veliko kmetov je k pouku prišlo in da so po istem blizu vsi pristopili. Najbolj se jim je dopadlo, da bodo po zadrugi dobivali cenejša umetna gnojila, katere so že nekateri po prizadevanji gosp. Ivana Kranjca par let poskušali in se jim je povsod hvaležno obneslo; potem bodo dobivali sol po jako znižani ceni; nadalje dovoli železnica po celi Avstriji 25% popusta, kar je gotovo velik pripomoček, da lahko naše blago, vino, žito, hmelj, živino itd. v daljne kraje cenejše doposljemo, kakor kak trgovec.

S tem imajo kmetijske zadruge veliko bodočnost! in ne bo se treba kmetu dati trgovcem v roke ali celo židom v pesti. Kmetijske zadruge so potemtakem denarni zavod in če bo kmetič zadržnik v stiski, dobil bo tudi na eden ali drugi poljski pridelek posojilo. Če ga ne proda po zadrugi, sme isti pridelek prodati tudi družemu, kar pa mora pravočasno prijaviti in izposojeno svoto vrniti. Koristi take kmetijske zadruge so jako velike, katere tukaj naštevati ne morem; pač pa mi je še omeniti, da smo

se pri nas namenili v prvi vrsti se pečati z mlekarstvom in sirarstvom. Ta misel je tudi ljudstvo najbolj razveselila, kajti če se na leto za mleko od ene krave po 80—120 gl. dobi, to je gotovo lep pripomoček in vsi tisti, kateri zdaj junce spodredujejo, bodo si raji krave nakupili, oziroma spodredovali, jih dobro krmili in se bodo boljši stali, kakor če imajo poln hlev mlade živine. Preblagemu gospodu Kaču smo iz dna srca hvaležni za njegov pouk, kateri je pri nas rodovitna tla našel in želeli bi le, da bi se vse spodnještajarske občine zdravile, da bi naprosile g. Kača pojasnila in da bi potem vse kmetijske zadruge celega Spodnještajarja se združile v takozvano »Zavezo,« potem bi se našim kmetom stan zboljšal in ne bil bi tak trpin kakor je zdaj. Da bi se to doseglo, kar upam, da ne bo dolgo, v to pomozi Bog!

Kapela. (Kmečka zadruga.) Kapela je dne 9. julija t. l. storila imeniten, da rešilen korak napredka. V Radencih se je osnovala kmečka zadruga za celo kapelsko župnijo in okolico. Pristopilo je 39 udov vključno mnogim omahljivcem, ki pomišljujejo, ali bi pristopili ali ne, ker ne morejo prav spoznati, kako koristno je to društvo. Med nami imamo tudi velike nasprotnike, ki nekateri kar divjajo zoper naš korak. Vidi se tudi, da nasprotna nazadnjaška liberalna stranka »agitira« zoper naše društvo, in mnogi kimovci se ji dajo voditi za nos v svojo škodo. Mi pa, ki smo pristopili k temu društvu, se ga veselimo, dobro vedoč, da nam noben nasprotnik ne more škodovati. Podpis načelnštva in nadzorništva, t. j. 12 podpisov na pravih bomo si čim prej dali legalizovati pri našem gosp. narodnem notarju in potem jih pošljemo okrožnemu sodišču v Maribor, da jih vzame na znanje, in potem bo zadruga ustanovljena in stopi v zvezo južnoštajarske zadruge. Po takem je zdaj organizovano celo Mursko polje, ker so zadruge ustanovljene: za Ljutomer na Cvenu. Za Sv. Križ ena pri Sv. Križu in ena v Bučočevih, ki se bota brž združili v eno. Za Kapelo v Radencih. Zdjaj se je potrebno

vstanoviti zadrugo in »konsumno« društvo pri Sv. Petru v Gornji Radgoni, kar upamo, da se bo zgodilo v kratkem. »Konsumno« društvo je neobhodno potrebno pri Sv. Petru v Gornji Radgoni. Če ga osnujete, bomo tudi mi Kapelčani pristopili. Toraj Petrovčani, na noge! In ko še dobimo v Gornji Radgoni davkarijo in se slepa postaja spremeni v kolodvor, tedaj se sme podreti most čez Muro, ki veže Spodnjo »nemško« Radgono z Gornjo recimo slovensko Radgono.

Iz Jarenine. (Hranilnica in posojilnica) naša začne delovati v nedeljo dne 23. julija. Ta dan se bodo prvokrat vsprejemale hranilne vloge in se uplačevali deleži. Hranilne vloge se bodo obrestovale po $4\frac{1}{2}\%$, od posojil pa se bo tirjalo $5\frac{1}{2}\%$. Zadrugi ali udje plačajo glavni delež v znesku 10 gl., oni pa, ki morajo postati udje, da lahko dobé posojilo, pa plačajo opravični delež v znesku 2 gl.; zraven tega še plača vsak ud 1 gl. vstopnine. Urađuje se vsako nedeljo od 8 do polu 10. ure predpoldne.

Ta novi denarni zavod ob meji slovenski je ustanovljen za župniji: Jarenino in Sveti Jakob v Slov. goricah. Zanimanje zanj je vsestransko in tako je gotovo upati, da se bo čvrsto razvijal in postal krepka opora slovenskemu ljudstvu omenjenih dveh župnij. Naša mladina bo sedaj imela lepo priliko, da doma nalaga obrestonosno prihranjen denar, kakor vsakdo, ki ima kaj preostalega denarja. Tisti pa, ki bodo potrebovali pomoči, pa jo bodo tudi lahko v domovini svoji dobili.

Slovensko ljudstvo jareninsko in jakobsko, okleni se za to takoj v začetku svoje hranilnice in posojilnice in pokaži to že prvi uradni dan prihodnje nedelje. Za tebe je ustanovljena, da ti pomaga, da te navaja k varčnosti, da te stori neodvisno od naše lepe slovenske zemlje lačnih tujcev in odpadnikov.

Naš denarni zavod je bil ustanovljen s pomočjo celjske »Zveze slov. posojilnic« in se seveda tudi njej pridruži. Bodi ob tej

priliki izrečena naši za razvoj slovenskega posojilništva neumorno delujoči »Zvezi« naša domoljubna zahvala. Zavod naš pa rasti in napreduj in se krepki v veselje in ponos vseh obmejnih Slovencev!

Loterijne številke.

Trst, 15. julija 1899: 6, 61, 73, 43, 15
Linc, » » » 1, 88, 6, 69, 22

Krščansko dobro delo, zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdaleni v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farnemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo adresu in koliko sreček želi. Več se mu bo potem pisмено naznanilo. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo šele 31. avgusta t. l.; izsrečkane številke in dobitki se bodo hitro po izsrečkanju objavili v »Slov. Gosp.«)

Že stoletja znana deželna rogaška slatina »Templov vrec,« izvirajoča iz čiste pečine, je kraljica vseh hladilnih pijač.

1 pristni zavoj s 25 bokalskimi steklenicami stane 4 gl. v Poljčanah. Naročuje se naj pri studenčnem oskrbništvu pošta Rogaska Slatina.

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gl. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v mojih tovarnah; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovejši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, delojjubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. Ponudbe pod »1798« Gradec, poste restante.

!!Nova knjigotržnica!!

Maribor Gosposka ulica 28.

Bogata zaloga papirja, šolskih potrebščin vsake vrste, literarnih knjig vseh narodov, klasikov, molitvenikov (v obeh jezikih), šolskih knjig, podob, strun za citre, krasnih šatulic za darilo itd. itd.

Krasne razglednice na drobno in debelo.

Zunanji gospodje lahko naročajo po dopisnici, ker vsakdo se bo hitro postregel. Bogata zaloga fotografij umetniških del. Priporoča se osobito preč. duhovščini in slav. učiteljstvu, dijakom itd.

Priporoča se udani

Karol Scheidbach, knjigotržec.

Umetno stavbarsko-klesarski obrt Murnikovih naslednik.

Anton Gajser,
lastnik.

Kaiserstr.-Theatergasse št. 18.
Obstoji že
42 let.

Karol Kocijančič,
klesarski mojster.

v Mariboru.

Izdelujejo se umetelni altariji, prižnice, krstni kamni, kipi, mavzoleji, grobišča itd. po lastnih in tujih načrtih. Velika zaloga gotovih nagrobnih kamenov od mramora, granita in sienita.

Priznana nizke cene.

Zahvala in priporočilo!

Podpisana Janez in Marija Fischer, posestnika v Vojtini, okraj Slovenska Bistrica, zavarovana sva bila za slučaj požara pri

North British and Mercantile v Gradcu.

Pred kratkim pogorelo je najino kmetijsko poslopje, ter se je škoda od zgornje zavarovalnice takoj vcenila in izplačala, vsled česar toplo priporočava to solidno društvo v zavarovanje.

Janez in Marija Fischer, posestnika v Vojtini.

„Sveto vodilo“ molitvenik

z raznimi molitvami in pobožnostmi za III. red svet. Frančiška Serafinskega.

Dobiva se v zavodu šolskih sester v Mariboru.

Molitvenik je priporočljiv posebno tretjerednikom ter stane vezan 1 gl. 40 kr., nevezan 1 gl. 1-2